

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». «Ἰωάν. 14:24»

«Καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καί ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέρας γλώσσαις». «Πράξεις 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 25 No 3

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 278

Μάρτιος-March 2003

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

*«Χαίρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ.
Χαίρε ἀυλή λογικῶν προβάτων».*

ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανῶ

Ο ἅλεις οἱ Ἀκολουθίες τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας ἔχουν ἔκδηλο καὶ πασιφανέστατο τὸν «θεανδρικό» χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκφράζουν δηλαδή συγχρόνως καὶ τὸ θεῖο καὶ τὸ ἀνθρώπινο στοιχεῖο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι «τό εἰς αἰῶνας ἐπεκτεινόμενο σῶμα» τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ.

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ «διπλῆ φύση» τῶν Λειτουργικῶν κειμένων τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας – ἄμεση ἀντανάκλαση ἀπὸ τὴν θεανδρικότητα τοῦ Χριστοῦ – εἶναι τὸ κυριώτερο στοιχεῖο πού ξεχωρίζει ριζικά τὴν δική μας λατρεία ἀπὸ τὰ λατρευτικά κείμενα τῶν χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν τῆς Δύσεως. Ἐκεῖ πρόκειται γιὰ «εὐσεβεῖς ὕμνους», πού συνήθως περιγράφουν ἀνθρώπινες καταστάσεις «ἀτομικῆς» κατανύξεως τοῦ συνθέτη των, ἐνῶ στὴν Ὁρθοδοξία ἔχουμε ἀυθεντικὴ ἔκφραση τοῦ «ἐν κοινῶνι» βιωθέντος, καὶ συνεχῶς βιουμένου, μυστηρίου τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως.

Ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα γίνεται φανερό ὅτι τὰ Λειτουργικά κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ στὴν δομὴ καὶ σύνθεσή των ἀποτελοῦν ἀπαράμιλλα «μνημεῖα λόγου», ἐν τούτοις δὲν εἶναι μόνο ἀνθρώπινη λογοτεχνία. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἀποβλέπουν ἀπλῶς εἰς τὴν ἀναψυχὴ ἢ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυση. Ἀποβλέπουν πρωτίστως σὲ κατὰ Θεὸν διδασχὴ, δηλαδή σὲ πνευματικὴ οἰκοδομὴ, καὶ κατ' ἐπέκταση εἰς τὴν αἰώνια σωτηρία.

Ἄν σκοπὸς τῶν Λειτουργικῶν μας κειμένων ἦταν ἡ αἰσθητικὴ (καλλιτεχνικὴ) ἀναψυχὴ καὶ ἀπόλαυση, τὸ προσευχόμενο πλῆθος τῶν πιστῶν εἰς τοὺς Ναοὺς θὰ περιοριζόταν στὰ «χειροκροτήματα», ὅπως κάνει στὰ θεάτρα! Στὴν Ἐκκλησία ὅμως, ἐπειδὴ ἀκριβῶς αἰσθάνεται τὴν οἰκοδομὴ καὶ τὴν λύτρωση ὡς τοὺς κατ' ἐξοχὴν καρπούς τῆς Λατρείας, γι' αὐτὸ σὲ ὅλα τὰ «τε-

THE SALUTATIONS TO THE MOTHER OF GOD

*'Hail to you, Mother of the lamb and shepherd
Hail to you, fold of rational sheep'.*

By Archbishop Stylianos of Australia

Bll the Services of Orthodox worship manifestly and most clearly express both the **divine** and **human** character of the Church, which is the body of God incarnate "prolonged unto the ages".

The main feature which radically distinguishes Orthodox worship from that of Christian denominations of the West, is precisely this 'double nature' of the liturgical texts of Orthodox worship - a direct reflection of the two natures of Christ (divine and human). Rather than 'pious hymns' which normally describe the individual state of compunction of their composers, Orthodoxy maintains an authentic expression of the mystery of the divine Incarnation, experienced continually **in communion**.

From what has been said so far, it becomes apparent that the Orthodox liturgical texts, while being unparalleled monuments of the written word, are nonetheless not only works of human **literature**. For this very reason they do not seek to provide merely **recreation** or artistic **enjoyment**. They seek above all to offer teaching in the things of God, ie. **spiritual edification** and, by extension, eternal **salvation**.

If the purpose of our liturgical writings was merely aesthetic (artistic) recreation, and enjoyment, the praying congregations in the Churches would restrict themselves to 'applauding', as in a theatre! Within Church, however, the fruits of worship are a sense of **edification** and **redemption**, and for this reason a **doxological** tone prevails in all that is said or done. That is why the liturgical texts are primarily **chanted**, instead of being **read**. It is only natural in any case that one who is rejoicing or who is at least a **beneficiary** would give **thanks**, while the **redeemed** would give **glory**.

λούμενα» ἢ «λεγόμενα» κυριαρχεῖ ὁ **δοξολογικός** τόνος. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού τά λειτουργικά μας κείμενα, ὡς ἐπί τό πλεῖστον «**ψάλλονται**», καί δέν «**ἀναγιγνώσκονται**». Εἶναι ἄλλωστε φυσικό, ὁ μὲν ἀπλῶς εὐφραινόμενος ἢ ἔστω καί **εὐεργετούμενος** νά **εὐχαριστεῖ**, ὁ δέ **λυτρουόμενος** νά **δοξολογεῖ**.

Ἐξοχο δεῖγμα τῆς θεανδρικότητος τῆς Ὁρθόδοξου λατρείας εἶναι ὁλόκληρος ὁ «Ἀκάθιστος Ὑμνος», δηλαδή οἱ «Χαιρετισμοί τῆς Θεοτόκου». Πρόκειται γιά Ἐκκλησιαστική χαρακτηριστικώτατα Ἑλληνική στήν ὅλη δομή καί ἄρθρωσή της, ἀλλά καί στήν ἔκφραση τῶν θεολογικῶν μηνυμάτων της, μέ ὅλα τά μέσα τῆς Μεσογειακῆς εὐαισθησίας καί εὐρηματικότητος τοῦ λαοῦ μας.

Εἰς τόν Ἀκάθιστο Ὑμνο, μελωδοῦντες τήν **ὑπακοή** καί **ταπείνωση** τῆς Παναγίας μέ τά ἀλλεπάλληλα «Χαῖρε» τῶν εὐγνωμονούντων πιστῶν, διαπιστώνουμε ἐκθαμβοί μία ἱερή «**συμμετρία**» στό ὅλο σῶμα τῆς ὑμνωδίας, ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνας στίχος τῶν Χαιρετισμῶν, στόν ὁποῖο νά μήν γεραίρεται συγχρόνως καί ἡ «**κένωση**» τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ-Λόγου. Ἐξαιρεται δηλαδή ἡ ὑπάρχουσα βαθύτατη σχέση ἀνάμεσα στήν **ταπείνωση** τῆς Παναγίας καί στήν **κένωση** τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ οὐσιαστική αὐτή σχέση δέν ἦταν δυνατόν νά ἀποσιωπηθεῖ, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἔπρεπε νά γίνει γιά ὅλους τούς πιστούς σημεῖο συνεχοῦς ἀναφορᾶς, ἐφ' ὅσον καί στίς δύο περιπτώσεις «**κινήτηριος δύναμη**» εἶναι ἡ **ὑπακοή** εἰς τό θέλημα τοῦ **Πατρὸς**.

Ἡ ἄρρηκτη αὐτή ἔνωση **θεοῦ** καί **ἀνθρωπίνου** εἰς τό πρόσωπο τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, δέν θά εἶχε πραγματοποιηθεῖ χωρίς τήν μεσιτεία καί «**μεσολάβηση**» τῆς Παναγίας Παρθένου. Γι' αὐτό, ὅπως ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος «**μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπων**» (Α' Τιμ. 2,5), ἔτσι καί ἡ Παναγία εἶναι ἡ μόνη μεσίτρια μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί ἀνθρώπου Υἱοῦ της καί «**πάντων τῶν θελόντων σωθῆναι**».

Συχνά στήν Ὑμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζεται ἡ Παναγία ὡς «**Μήτηρ τῆς ζωῆς**», γιατί μέ τόν «**ἄχραντο τόκο**» της ἔγινε «**Θεοῦ κατοικητήριον**». Αὐτό σημαίνει ὅτι ἔφερε μὲν τόν ἀπρόσιτο καί ἀπερινόητο Θεό σέ «**κοινωνία**» ἐκ νέου μέ τόν «**ἐκπεσόντα**» ἄνθρωπο, ἀλλά δέν ἐξαντλήθηκε σ' αὐτό καί μόνο ἡ εὐεργετική της «**διακονία**».

Ἡ «**ἀνευ σπορᾶς**» Μητρότητα τῆς Παναγίας ἔδειξε πρό πάντων τό ἀσύλληπτο «**εὖρος**» καί «**βάθος**» πού ἔχει ἡ **ἐν Θεῷ Ζωή**: Περιέχει συγχρόνως τό «**μέγιστο**», ὅπως καί τό «**ἐλάχιστο**».

A superb example of this theandric characteristic of Orthodox worship is the entire Akathist Hymn, called the 'Salutations to the Mother of God.' This Service is very characteristically Greek in its overall structure and articulation, as well as in the expression of its theological meaning, having all the Mediterranean sensitivity and inventiveness of our people.

The Akathist Hymn gives melody to the obedience and humility of the Mother of God through the successive expressions of 'Hail' gratefully expressed by the faithful. We are amazed at the sacred **symmetry** contained in the whole body of hymns, evident in the fact that there is not even one verse of the Salutations that does not also praise at the same time the '**self-emptying**' of God the Word incarnate. In other words, the deepest relationship that exists between the **humility** of the Virgin Mary and the **self-emptying** of Christ is exalted.

This substantial relationship could not possibly be overlooked. On the contrary, it had to be a constant point of reference for all faithful, since in both cases the 'driving force' is **obedience** to the will of the Father.

The indissoluble union between the divine and the human in the Person of God who became man, would not have occurred without the intercession and 'intervention' of the most holy Virgin Mother. For this reason, just as Christ is the "only mediator between God and humankind" (1 Tim. 2:5), the Virgin Mary is the only mediator between her divine-human Son and **all who wish to be saved**.

In the Hymnography of the Church, she is often called the "Mother of life", since through her "spotless birth" she became the "dwelling-place of God". This means that she brought the inaccessible and incomprehensible God into communion once again with fallen man, yet her benevolent 'ministry' was not restricted to this alone.

The 'seedless' Motherhood of the Theotokos showed above all the inconceivable breadth and depth of the **life in God**: It contains simultaneously the 'greatest' and the 'least'. 'Glory' as well as 'dishonour'. 'Virginity' as well as 'child-bearing'!

This is precisely why her Son is at the same time **lamb** and **shepherd**. And the faithful who will follow Him as 'sheep' by choosing the Theotokos to be their fold (yard), can now no longer live according to the **logic of this world**, but with the **wisdom of the Word**. As the irrefutable words of the greatest theologian of the Church, the Apostle Paul, have con-

Τὴν «δόξα», ὅπως καὶ τὴν «ἀτιμία». Τὴν «παρθε-
νία», ὅπως καὶ τὴν «λοχεία»!

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὁ Θεάνθρωπος Υἱὸς τῆς
μπορεῖ νὰ εἶναι συγχρόνως «ἀμνός» καὶ «ποιμὴν».
Οἱ δὲ πιστοὶ πού θά τὸν ἀκολουθήσουν ὡς «πρό-
βατα», διαλέγοντας ὡς «μάνδρα» (αὐλή) τὴν Θεο-
τόκο, μποροῦν τῶρα νὰ ζήσουν ὄχι πιά μέ τὴν
λογικὴ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μέ τὴν σοφία τοῦ Λόγου.
Καὶ ὅπως μᾶς βεβαιώνει ἡ ἀδιάψευστη γλῶσσα
τοῦ ἀπαράμιλλου Θεολόγου τῆς Ἐκκλησίας Ἀπ.
Παύλου, «ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολ-
λυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν
δύναμις θεοῦ ἐστίν» (Α' Κορ. 1,18).

Τὴν ἄμεση πάντως παραλληλία θείου καὶ
ἀνθρωπίνου μέσα στό ἐνιαῖο Μυστήριό τῆς
Θεανδρικότητος –ὅπως τό παρακολουθήσαμε πιό
πάνω, στό πρόσωπο τῆς Παναγίας καὶ τοῦ
Θεανθρώπου Υἱοῦ τῆς– τὴν «ψηλαφοῦμε», σχεδόν
ἀνάγλυφη, καὶ στά ὀνόματα πού ἡ γλῶσσα τῆς
Λατρείας μας χρησιμοποιοῖ γιὰ τὸν Χριστό καὶ γιὰ
τὴν Παναγία. Ἔτσι, ὁ Λυτρωτὴς Θεάνθρωπος
χαρακτηρίζεται μέ το διπλό ὄνομα: «Κύριος» καὶ
«Δεσπότης». Καὶ τὴν σχετικὴ μεσιτεία τῆς Θεο-
τόκου ἐκφράζει τό ἐπίσης διπλό ὄνομα: «Δέ-
σποινα» (θηλυκό τοῦ «Δεσπότης») καὶ «Κυρία
πάντων ἡμῶν».

Ἀλλὰ ἡ κορύφωση τοῦ θεανδρικοῦ τόνου πού
διαπιστώσαμε εἰς ὅλες τίς στροφές τοῦ Ἀκα-
θίστου Ὑμνου βρίσκεται ὅπωςδῆποτε πιό ἐντυ-
πωσιακὰ διατυπωμένη εἰς τὸν Κανόνα τῆς Δ'
Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν. Μέ ἐκπληξὴ διαπι-
στῶναι ὁ πιστός ὅτι, ἐνῶ μέχρι τό σημεῖο ἐκεῖνο
ὑπῆρχε ἡ ἐντύπωση ὅτι ὀλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος
Ὑμνος ἀπευθύνεται ἄμεσα καὶ πρωτίστως εἰς τό
πανίερο πρόσωπο τῆς Θεομήτορος, ξαφνικά καὶ
χωρὶς καμμιά προειδοποίηση, προκύπτει ὡς
πρῶτος καὶ οὐσιαστικός «παραλήπτης» τῶν
Ὑμνων, αὐτός ὁ ἴδιος ὁ πανοικτίρμων Θεός!

Προσπαθώντας ὁ ἱερός Ὑμνογράφος νὰ ἀνακε-
φαλαιώσει ὅλα ὅσα συνέθεσε ὡς ἐδῶ, αἰφνιδίως
αἰσθάνεται τὴν ἀδυναμία νὰ ἀνταποκριθεῖ στό
ὑψος τοῦ ἐγχειρήματος. Ἔτσι, ὑποχρεοῦται νὰ
ὁμολογήσει ὅτι «ὕμνος ἅπας ἡττάται συνεκτεί-
νεσθαι σπεύδων τό πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν
σου» («κανένας ὕμνος δέν μπορεῖ νὰ μείνει ἀνί-
κητος, ἂν φιλοδοξήσει νὰ ἐκταθεῖ στό ἴδιο μῆκος
μέ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου»).

Καὶ ἡ ἐξήγηση δίνεται ἀμέσως, μέ μιὰ εἰκόνα
συγκλονιστική: «ἰσαρίθμους γάρ τῆ ψάμμω ὤδᾶς,
ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τε-
λοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοῖ βοῶσιν·
ἄλληλούϊα!» (διότι, καὶ ἂν ἀκόμη Σοῦ προσφέ-
ρουμε ὠδές ἰσαρίθμους μέ τούς κόκκους τῆς

firmed, “the message of the Cross is foolishness to
those who are perishing, but to us who are being
saved it is the power of God” (1 Cor.1:18).

We touch upon the direct correlation between
the divine and the human in the single mystery of
the two natures of Christ - as we have just seen in
the person of the Virgin Mary and her Son, who is
both God and man - in the very **names** which the
language of worship applies to Christ and the
Mother of God. We therefore have the Saviour
described in terms of the dual name '**Lord**' (*Kyrios*)
and '**Ruler**' (*Despotis*). And with regards to the rela-
tive intercessory role of the Theotokos, it likewise
expresses these names in feminine form: *Despina*
and *Kyria* (*Kyria*) of us all'.

However the climax of the theandric tone found
throughout the Akathist Hymn is more impressively
expressed in the 4th Stasis of the Salutations. While
one may have thought up until this point that the
entire Akathist Hymn is addressed directly and pri-
marily to the most holy Theotokos, it suddenly aris-
es that the main 'receiver' of the hymns is the all-
merciful God Himself!

In an effort to recapitulate all the composition up
until that point, the hymnographer suddenly feels
unable to rise to the occasion. He is therefore
obliged to confess that “**no hymn can remain
undefeated, when trying to stretch itself as broad-
ly as the multitude of Your mercies**”. And the rea-
son for this is immediately offered with astonishing
imagery: “**For, even if we offer odes to You equal
in number to the grains of sand, we will still not
have done anything worthy of all that You have
given us who call upon You, holy King**”.

We could say here that the **climax** of the Hymn
would normally have been its **conclusion** as well.
Because whatever is said after it not only says noth-
ing further, but is in fact completely superfluous.
Yet, the manner in which the Hymn continues to
praise the benevolence of God is not futile, regard-
less of whether this is done directly or indirectly (on
account of the Saints). At any rate, it is not human
beings who are glorified through the lives of Saints,
but God primarily: “wondrous is God among His
saints” (Psalm 67:35 LXX).

It is a characteristic feature of Orthodox worship
that doxology towards God should not be 'interrupt-
ed' by any other human action. This is the very rea-
son why the custom has prevailed, upon reaching
the end of the entire Akathist, to then chant the
Alpha section of the first Stasis once more! It is

ἄμμου, καί πάλι δέν θά ἔχουμε πράξει τίποτε ἀντάξιο πρὸς ὅλα ἐκεῖνα πού ἔδωσες σέ μᾶς, τούς ἐπικαλουμένους Σε, Βασιλεῦ ἅγιε).

Ἐδῶ θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι ἡ σημειωθεῖσα **κορύφωση** τοῦ Ὑμνου θά ἔπρεπε κανονικά νά εἶναι καί ἡ οὐσιαστική **κατακλείδα** του. Γιατί ὅ,τι ἄλλο καί ἂν λεχθεῖ στήν συνέχεια, ὄχι μόνο δέν προσθέτει ἀπολύτως τίποτε, ἀλλά καί περιττεύει τελείως. Καί ἐν τούτοις δέν εἶναι ματαιοπονία νά συνεχισθεῖ ὁ Ὑμνος τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ, ἀσχέτως ἂν γίνεται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα (ἐξ ἀφορμῆς δηλαδή τῶν Ἁγίων). Ἄλλωστε, ἀκόμη καί μέσα ἀπό τούς βίους τῶν Ἁγίων δέν δοξάζεται κυρίως ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά πρωτίστως ὁ Θεός: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67,36). Εἶναι χαρακτηριστικώτατο γνώρισμα τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας ὅτι ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ δέν πρέπει νά «διακοπεῖ» ἀπό καμμιά ἄλλη ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί ἐνῶ ὁ Ἀκάθιστος τελιώνει μέ τό Ὁμέγα τοῦ Κανόνος στήν Δ' Στάση, ἐπεκράτησε τό ἔθος νά ψάλλεται, ἀμέσως στήν συνέχεια, ἐκ νέου τό Ἄλφα τῆς Α' Στάσεως! Εἶναι μιά ἄλλη μορφή τῆς λειτουργικῆς προτροπῆς «ἔτι καί ἔτι...τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Μοιάζει δηλαδή σάν νά μήν θέλει ἡ προσευχομένη Ἐκκλησία νά «τελειώσῃ» ὁ Ὑμνος. Εἶναι σάν νά θέλει νά τόν προσφέρει ὄχι μόνο ὡς «Ἀ-κάθιστον», ἀλλά καί ὡς «Ἀ-ληκτον». Τήν ἴδια δίψα ἐκφράζουν οἱ Βυζαντινές «παννουχίδες» καί «ὄλονυκτίες». Τήν ἴδια ἐπίσης καί τό συνεχές λατρευτικό 24ωρο τῆς Μονῆς τῶν «Ἀκοιμητῶν» (Στουδίου), καθὼς καί ὅλος ὁ λειτουργικός ρυθμός στά «διακονήματα» καί τά «ἐργόχειρα» τῶν Ἁγιορειτῶν. Ἀποτιμώντας ἐν κατακλείδι, αὐστηρῶς θεολογικά, ὅλο αὐτό τό λειτουργικό ἔθος τῆς

another form of the liturgical exhortation “again and again...let us pray to the Lord”. It is as if the praying Church does not want this to ‘finish’.

The same thirst is expressed by the Byzantine all-night vigils. And again by the (Studite) Monastery of the ‘Sleepless’, with its continuous worship services every 24-hours, as well as the entire liturgical rhythm in the ‘chores’ and ‘handiworks’ of the Athonite monks.

In evaluating all of this liturgical ethos in purely theological terms, we should say by way of summary that it is not simply a pious implementation of the words “pray without ceasing” (1 Thess. 5:17). It is something much deeper. It is the most convincing ‘confession’ of the dogma of the Council of Chalcedon (regarding the two natures of Christ being united ‘**inseparably**’ and ‘**indivisibly**’ as well as ‘**unchangeably**’ and ‘**unconfusedly**’) regarding the continued divine and human nature of the life of the Church, just as the name ‘EMMANUEL’ for the Lord incarnate prescribed.

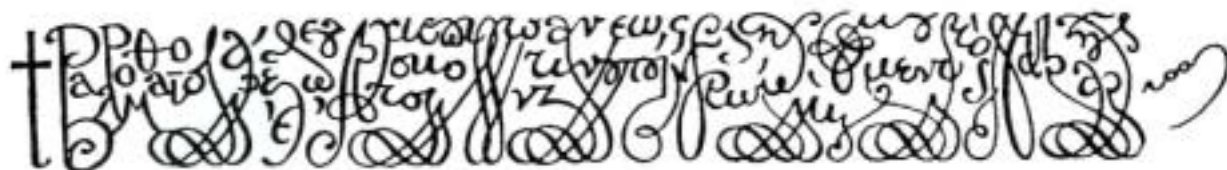

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θά πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι ἐδῶ δέν εἶναι ἀπλῶς μιά εὐλαβῆς ἐφαρμογή τοῦ «**ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε**» (Α' Θεσ. 5,17). Εἶναι κάτι πολύ βαθύτερο. Εἶναι ἡ πειστικώτερη «ὁμολογία» εἰς τό Χαλκηδόνιο δόγμα (τοῦ «**ἀχωρίστως**» καί «**ἀδιαιρέτως**», μαζί μέ τό «**ἀτρέπτως**» καί «**ἀσυγχύτως**») τῆς συνεχιζομένης Θεανδρικότητος στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀκριβῶς τήν προδιέγραψε τό ὄνομα «EMMANOYHΛ» τοῦ σαρκωθέντος Κυρίου.

Ἀπό τό επίσημο ἐτήσιο γεῦμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ν.Ν.Ο. (Σύδνεϋ 11-2-03).

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός, κατόπιν ὑποβολῆς –διὰ τρίτην καὶ ἀμετάκλητον φοράν– τῆς παραιτήσεώς του, τόσον ἐκ τῆς Προεδρίας ὅσον καὶ ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν ἐπίσημον Θεολογικόν Διάλογον μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, διὰ λόγους, οὓς ἐξέθηκεν ἀρμοδίως, ἔλαβεν ἐπὶ τέλους τὴν ἀποδοχὴν ταύτης παρά τοῦ ἐν Φαναρίῳ Σεπτοῦ Κέντρου, ἡ ὁποία καὶ παρατίθεται ἐνταῦθα, πρὸς ἐνημέρωσιν παντός ἐνδιαφερομένου.

Ἀριθ. Πρωτ. 1065 καὶ 1066/2002

Ἰερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Αὐστραλίας, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχε πάσης Ὀκεανίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργγέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Στυλιανέ, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρα ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρά Θεοῦ.

Παρακολουθήσαντες μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν προσφοράν τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς ἡμῖν ἱερότητος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐπὶ μίαν εικοσαετίαν, εἰς τόν ἱερόν στόχον τοῦτον τῆς προσεγγίσεως καὶ καταλλαγῆς μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ νῦν καὶ αὖθις τῆς ἐκ τῆς θέσεως ταύτης οἰκειοθελοῦς ὀριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου παραιτήσεως, προαγόμεθα ἵνα, ἐξ ἀποφάσεως τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια, τὰς πολλὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε κοπιώδη καὶ καρποφόρον διακονίαν ὑμῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ, καὶ ἅμα εὐχηθῶμεν ὅπως ὁ οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ χαρίζεται ὑμῖν ὑγείαν καὶ πᾶσαν ἐνίσχυσιν πρὸς συνέχισιν τῆς τιμίας διακονίας ὑμῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν γραμμάτων.

Τοῖς συγχαρητηρίοις δέ καὶ ὀλοθύμους τῇ ὑμετέρᾳ ἱερότητι ἐπάγοντες εὐχὰς, τὰ βέλτιστα αἰτούμεθα αὐτῇ παρά Θεοῦ, Οὐ ἢ χάρις καὶ τό ἄπειρον ἔλεος εἴησαν μετ' αὐτῆς.

βγ' Φεβρουαρίου ιζ'

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμό τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου, τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Ν.Ο. τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, στὸ Martin Place (Σύδνεϋ 23-3-03).

ΓΙΑ ΤΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΣΤΗ ΦΡΟΝΗΣΗ ΤΟΥ*

Καί λέει ἡ Παλαιά Διαθήκη ὅτι «μισεῖ ἦχον ἀσφαλείας», ἐπειδὴ ὁ πονηρὸς δὲν μισεῖ μόνον τὴν πνευματικὴ ἀσφάλεια, ἀλλὰ οὔτε τὴ λέξη ἀσφάλεια δὲν μπορεῖ ν' ἀκούσει. Ἀκόμη καὶ αὐτὴ τὴν προφορά τῆς λέξεως μισεῖ, πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι μισεῖ καθετὶ πού γίνεται γιὰ τὴν ἀσφάλεια. Νά, τί θέλω νά πῶ: Πρὶν ἀκόμα κάνει κάτι αὐτὸς πού θέλει νά ρωτήσῃ γιὰ τὴν πνευματικὴ του ὠφέλεια, πρὶν ἀκόμα μάθει ὁ ἐχθρὸς ἂν τελικὰ θά μπορέσῃ ἢ ὄχι νά τηρήσῃ αὐτό πού θά ἀκούσει, μισεῖ ἀκόμα καὶ αὐτὴν τὴν ἴδια τὴν πρόθεση νά ρωτήσῃ καὶ νά ἀκούσει σχετικὰ μὲ τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς του. Καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἴδια τὴ φωνή, αὐτό τὸ ἀκουσμα τῶν πνευματικῶν λόγων τὸ μισεῖ καὶ τὸ ἀποστρέφεται. Καὶ ἐξηγῶ γιὰ ποιὸ λόγο. Ξέρει καλά, ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, ὅταν δηλαδὴ ρωτᾷ κανεὶς καὶ συμβουλευέται καὶ ἀπασχολεῖται μὲ λόγια ὠφέλιμα καὶ πνευματικά, γίνεται πολὺ περισσότερο φανερὴ ἢ μοχθηρία καὶ ἡ κακοήθειά του. Καὶ τίποτα ἄλλο δὲν μισεῖ καὶ δὲν φοβᾷται περισσότερο ὅσο τὸ ν' ἀποκαλύπτεται ἢ ἀλήθεια γι' αὐτόν. Γιατί δὲν μπορεῖ πιά νά κάνει τὸ κακό, ὅπως ἐκεῖνος θέλει. Γιατί ἂν ἡ ψυχὴ ἀσφαλιζέται ἀναφέροντας τὰ πάντα καὶ τὴν συμβουλεύει κάποιος, πού κατέχει καλὰ αὐτὰ τὰ θέματα, λέγοντάς της: «Αὐτό κάνε, ἐκεῖνο μὴν τὸ κάνεις, αὐτό εἶναι καλὸ, αὐτό δὲν εἶναι, αὐτό εἶναι δικαίωμα, αὐτό εἶναι θέλημα» ἢ «δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμα γι' αὐτό τὸ πρᾶγμα ἢ τῶρα εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς», τότε δὲν μπορεῖ νά βρεῖ ὁ διάβολος πρόφασιν νά τῆς κάνει κακό, οὔτε βρίσκει τρόπο νά τὴν κάνει νά πέσει, ἐπειδὴ, ὅπως εἶπα, πάντοτε ἔχει καθοδήγηση καὶ εἶναι ἀπὸ παντοῦ ἀσφαλισμένη καὶ ἐκπληρώνεται σ' αὐτὴν ὁ λόγος «ἡ σωτηρία βρίσκεται ἐν πολλῇ βουλή». Ὁ δὲ πονηρὸς δὲν τὸ θέλει αὐτό, ἀλλὰ τὸ μισεῖ. Γιατί θέλει πάντα νά κάνει τὸ κακό καὶ εἶναι περισσότερο εὐχαριστημένος μ' αὐτούς πού δὲν ἔχουν καμμιά βοήθεια καὶ διαποίμανση. Γιατί; Ἐπειδὴ «πέφτουν σάν τὰ μαραμμένα φύλλα».

Δές, ἐκεῖνον τὸν ἀδελφὸ ἀγαποῦσε ὁ πονηρὸς, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔλεγε στὸν ἀββᾶ Μακάριο: «Ἐχὼ ἓνα ἀδελφὸ πού ὅταν μὲ βλέπει, στρέφεται σάν ἀνέμῃ». Αὐτοὺς ἀγαπάει, μ' αὐτοὺς πάντοτε χαίρεται, μ' ὅσους δηλαδὴ δὲν ἔχουν διαποίμανση, μ' αὐτοὺς πού δὲν παραδίνουν τὸν ἑαυτὸ τους σὲ κάποιον πού νά ἔχει τὴ δυνατότητα, μετὰ τὸ Θεό, νά τοὺς βοηθήσῃ καὶ νά τοὺς ἀπλώσῃ χέρι νά σωθοῦν. Γιατί μήπως δὲν πῆγε τότε σ' ὅλους τοὺς ἀδελφούς ἐκεῖνος ὁ δαίμονας, πού τὸν εἶδε ὁ Ἅγιος νά βαστάει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀγγεῖα μὲ τὰ παρασκευάσματα; Μήπως δὲν τοὺς πείραξε ὅλους; Ἄλλ' ὁ καθένας ἀπ' αὐτούς, ὅταν καταλάβαινε τὸ πλησίαμά του, ἔτρεχε καὶ ἀνέφερε τοὺς λογισμοὺς του καὶ εὔρισκε βοήθεια στὸν καιρὸ τοῦ πειρασμοῦ καὶ ἔτσι δὲν εἶχε δύναμη ἐπάνω τους ὁ πονηρὸς. Μόνον αὐτόν

τὸν ἄθλιο εὔρισκε νά ἔχει ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ του καὶ νά μὴν ἔχει ἀπὸ κανέναν βοήθεια καὶ τὸν εἶχε παιχιδάκι καὶ ἔφευγε εὐχαριστώντας τὸν καὶ λέγοντας κατάρες γιὰ τοὺς ἄλλους. Φυσικά, ὅταν εἶπε στὸν Ἅγιο Μακάριο τὸ θέμα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πῆγε γρήγορα σ' αὐτόν ὁ Ἅγιος, βρῆκε ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας του. Τὸν βρῆκε νά μὴν θέλει νά ὁμολογήσῃ, τὸν βρῆκε νά μὴν ἔχει συνηθίσει ν' ἀναφέρει ὅλους τοὺς λογισμοὺς του, καὶ γι' αὐτό τὸν ἔστρεφε ὅπου ἤθελε ὁ ἐχθρὸς. Γι' αὐτό καὶ ὅταν τὸν ρώτησε ὁ Ἅγιος: «Τί γίνεται μ' ἐσένα ἀδελφέ»; εἶπε: «Μὲ τίς εὐχές σου, εἶμαι καλά». Καὶ ὅταν πάλι τοῦ εἶπε: «Δὲν σέ πολεμᾶνε οἱ λογισμοί»; ἀπήντησε: «Εἰλικρινά, εἶμαι καλά». Καὶ δὲν ἤθελε τίποτα νά ὁμολογήσῃ, μέχρις ὅτου, μὲ πολλὴ τέχνη, τὸν ἔπεισε ὁ Ἅγιος νά ὁμολογήσῃ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὸν ἑαυτὸ του. Ἔτσι, ἀφοῦ τὸν στήριξε μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἀσφάλισε ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ, γύρισε πίσω στὸν τόπο του. Ἦρθε λοιπὸν πάλι, σύμφωνα μὲ τὴ συνήθειά του ὁ ἐχθρὸς, μὲ σκοπὸ νά τὸν ξαναρίξει στὴν ἁμαρτία, καὶ βρέθηκε σὲ δυσάρεστη ἀμχανία. Γιατί τὸν βρῆκε στηριγμένο, τὸν βρῆκε νά μὴν ξεγελιέται πιά. Ἐφυγε λοιπὸν ἄπρακτος, ἔφυγε ντροπιασμένος καὶ ἀπ' αὐτόν. Γι' αὐτό, ὅταν τὸν ρώτησε πάλι ὁ Ἅγιος: «Τί γίνεται ἐκεῖνος ὁ ἀδελφός, ὁ φίλος σου»; δὲν τὸν ὀνόμασε πιά φίλο, ἀλλὰ ἐχθρό, καὶ τὸν καταράστηκε λέγοντας: «Καὶ αὐτὸς χάλασε καὶ οὔτε αὐτὸς δὲν μὲ πιστεύει, ἀλλὰ ἔγινε πῶς ἄγριος ἀπ' ὅλους».

Νά, γιατί μισεῖ ὁ ἐχθρὸς κάθε ἀκουσμα πού ἀσφαλιζέται ἀπὸ τὸ κακό. Ἐπειδὴ πάντοτε θέλει τὴν καταστροφή μας. Νά, γιατί ἀγαπάει ὅσους ἔχουν γιὰ ὁδηγὸ τὸν ἑαυτὸ τους. Ἐπειδὴ γίνονται συνεργάτες μὲ τὸν διάβολο, προετοιμάζοντας μόνοι τους τὴν καταστροφή τους. Ἐγὼ δὲν γνώρισα ἄλλη πτώση μοναχοῦ, ἀπὸ ἐκείνη πού προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη στό λογισμό του. Μερικοὶ λένε: «Ἀπ' αὐτὴ τὴν αἰτία πέφτει ὁ ἄνθρωπος ἢ ἀπὸ ἐκείνη». Ἐγὼ ὁμως, ὅπως εἶπα, δὲν γνωρίζω νά μπορεῖ νά προσενηθεῖ σὲ κανέναν καμμιά ἄλλη πτώση, γιὰ κανέναν ἄλλο λόγο, ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν. Εἶδες κάποιον νά πέσει στὴν ἁμαρτία; Μάθε ὅτι ἐμπιστεύτηκε στό λογισμό του. Τίποτε δὲν εἶναι βαρύτερο καὶ πῶς ὀλέθριο ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ μας.

Μὲ σκέπασε μὲ τὴ Χάρη Του ὁ Θεὸς καὶ πάντοτε φοβόμουν αὐτόν τὸν κίνδυνο. Ὅταν βρισκόμουν στό κοινόβιο τὰ ἀνέφερα ὅλα στό Γέροντα, τὸν ἀββᾶ Ἰωάννη. Γιατί ποτέ, ὅπως εἶπα, δὲν ἀποφάσιζα νά κάνω κάτι, χωρὶς νά ἔχω τὴν εὐλογία του. Καὶ μερικὲς φορὲς μοῦ ἔλεγε ὁ λογισμὸς: «Αὐτὸ δὲν θά σοῦ πεί ὁ Γέροντας; Τί θέλεις τῶρα νά τὸν ἐνοχλήσεις»; Καὶ ἔλεγα στό λογισμό: «Ἀνάθεμα σὲ σένα καὶ στὴ διάκρισή σου καὶ στὴ σοφία σου καὶ στὴ φρονιμάδα σου καὶ στὴ γνώση σου, γιατί ὅ,τι ξέρεις τὸ ξέρεις ἀπὸ τοὺς δαίμονες». Καὶ πῆγαινα καὶ ρώταγα τὸ Γέροντα καὶ μερικὲς

*Ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἀββᾶ Δωροθέου Ἔργα Ἀσκητικά».

Address by His Eminence Archbishop Stylianos of Australia for the Commencement of the Law Term

Melbourne 3-2-03, Sydney 11-2-03

We gathered once again to pray together at the beginning of the Law Term, as we do for several years now (mainly in Sydney and Melbourne), having established a wonderful tradition.

First of all, I would like to express my sincere joy that I have the honour – as Chairman of SCCOCA - to once again conduct this Thanksgiving Service, together with my Concelebrants and many faithful, for the judiciary and legal practitioners in this State.

Having expressed this, which I am sure is the feeling of all present as well, let me now concentrate briefly on the passage of the Holy Gospel according to Mathew which we have just heard (Mat. 10:24-33). There is no doubt that the whole reading responds immediately to the critical and dangerous times we are experiencing universally, due to the various phenomena of aggravated terrorism.

Here in Australia, it seems that, at least according to the statements of some political leaders, we are particularly **threatened** for several reasons, which we don't need to mention here.

φορές μου άπαντούσε όπως είχα προηγουμένως σκεφθεί και τότε μου έλεγε ό λογισμός: «Τί έγινε λοιπόν; Νά σου είπε αυτό πού σου είχα πει και έγώ. Δέν ένόχλησες λοιπόν χωρίς λόγο τόν Γέροντα»; Και άπαντούσα στόν λογισμό: «Ναί, αλλά τώρα είναι εύλογομένο, τώρα προέχεται από τό Άγιο Πνεύμα. Γιατί τό δικό σου είναι πονηρό, είναι δαιμονικό, είναι γεμάτο έμπάθεια».

Καί έτσι ποτέ δέν επέτρεπα στόν έαυτό μου ν' άκολουθήσει τό λογισμό του, χωρίς νά έχω ρωτήσει γι' αυτό σχετικά. Και πιστέψτε με, άδελφοί μου, ή ψυχή μου ήταν πολύ ξεκούραστη, χωρίς καμμιά μέριμνα, μέ χρι σημείου πού νά στεναχωριέμαι γι' αυτό τό θέμα, όπως ακριβώς και άλλοτε νομίζω ότι σας είπα. Γιατί άκουγα ότι πρέπει νά μπορούμε στη Βασιλεία των Ουρανών, περνώντας μέσα από πολλές θλίψεις και έβλεπα πώς έγώ δέν είχα καμμιά θλίψη και φοβόμουνα και βρισκόμουνα σε άπορία, επειδή δέν ήξερα τήν αίτία της τόσο αναπαύσεως, μέχρις ότου μου είπε ό Γέροντας: «Μή στεναχωριέσαι. Καθένας πού μπαίνει κάτω απ' τήν ύπακοή των Πατέρων, τέτοια άνάπαυση και άμέριμνη ζωή έχει».

(συνεχίζεται)

How should we react, as lawful citizens and as faithful members of the Christian Church, for whom the Word of God has perennial validity? We don't need to think **philosophically, politically** or purely **legalistically**. For Christians, and for all faithful following the Judeo-Christian Tradition, above all systems of law, above all ideological, social or philosophical prerogatives or calculations, what should always prevail is the Word of God, for **peace** on earth and **salvation** in the life to come.

Bearing in mind that God is the common Father and Creator of all human beings, it is in the first line **irrelevant** if one belongs to the group of **terrorists** or the **terrorized**.

There is no doubt that terrorists are criminal in their thoughts and actions. However, the crucial question for faithful and lawful people should be: Can we face them with similar means? Or would it not be our **moral obligation** to instead **pity** them for the miserable situation into which they have fallen of their own accord?

Having said this, we by no means justify or accept the right of anyone to terrorize or kill innocent people. We only want to stress our conviction that our Christian faith would never allow us to combat terrorism by similar means, or by isolating basic rules of international law.

As a final remark, I would like to quote the most characteristic passage of the Desert Fathers describing the true dimensions of Christian love. St Isaac the Syrian states on this very topic:

“And what is a merciful heart? It is the heart burning for the sake of the entire creation, for men, for birds, for animals, for demons, and for every created thing...”

For this reason it offers up tearful prayer continually even for irrational beasts, for the enemies of the truth, and for those who cause harm, that they be protected and receive mercy” (Ascetical Homilies, Homily 71).

In this spirit, we shall remain steadfast in the mercy of the Lord, with the vigilance of lawful and responsible citizens of this democratic and blessed country of ours.

Amen

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνηση του Σεβασμιωτάτου 'Αρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Φεβρουάριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Συνεπροσευχήθη ἀπὸ τοῦ Ἱ. Βήματος μετὰ τῶν λοιπῶν 'Αρχιερέων κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg εἰς τὸν ὁποῖο ἐχοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αἰλοποτάμου κ. Ἄνθιμος. Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος παρουσίασε τὸν φιλοξενούμενον Ἱεράρχην καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπίσημους ἐπισκέπτας τῆς Θ' Κληρικολαϊκῆς, ὁ δὲ Μητροπολίτης Ρεθύμνης ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τὸ πικνὸ ἐκκλησίασμα. Ἐπηκολούθησε κοινὸ ἑόρτιον Δείπνον (1-2-03).

–Προεξήρχε κατὰ τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ καὶ Ἀριανζοῦ κ. Ἰωσήφ εἰς τὸν μνημονευθέντα πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐπίσημους, Ἕλληνας καὶ Αὐστραλοὺς, εἰς τὸ ἐπίσημο λαϊκὸ πανηγύρι πού ὀργανώνει κατ' ἔτος ἡ ἐορτάζουσα Ἑνορία εἰς τὸ παρακείμενον πάρκο τῆς Δημαρχίας ὅπου καὶ συνήντησε διὰ πρώτην φοράν τὸν νέον Γενικὸ Πρόξενον ἐν Μελβούρνην κ. Ἐλευθέριον Κουβαρίτση καὶ τὴν σύζυγόν του (2-2-03).

–Προέστη εἰς τὸν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπικὸν Ναὸν Ἀγ. Εὐσταθίου τῆς καθιερωμένης πλέον Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νομικοῦ Ἑτους, εἰς τὴν ὁποία παρέστησαν ὁ Ἀρχιδικαστὴς κ. John Philips μετὰ τῆς συζύγου του, Πρόεδροι διαφόρων Δικαστηρίων, καθὼς καὶ λοιποὶ λειτουργοὶ ἀπὸ τὸν Δικαστικὸ καὶ Νομικὸν ὄμιλον, οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐπίσημοι καὶ ἀρκετοὶ πιστοί. Τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ σχετικὴ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου δημοσιεύουμε εἰς ἄλλη σελίδα τῆς παρουσίας ἐκδόσεως. Ἐπηκολούθησε ἡ καθιερωμένη δεξίωση (3-2-03).

–Παρεκάθησε σὲ ἐπίσημον γεῦμα πού παρέθηκε ὁ ὁμογενῆς Ἐπιχειρηματίας κ. Γεώργιος Χατζηπλῆς πρὸς τιμὴν τῶν ἐπισκεπτῶν φιλοξενουμένων τῆς Θ' Κληρικολαϊκῆς. Εἰς τὸ ἐν λόγω γεῦμα παρεκάθησαν ἐπίσης ὁ Καθηγητὴς κ. Ἰω. Βαλινάκης, ἐκπρόσωπος τῆς Ν.Δ., συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Γενικὸ Πρόξενον κ. Εὐ. Δαμιανάκη. Τὸν ἐν λόγω Καθηγητὴ, καθὼς καὶ τὸν συνοδευόντα αὐτὸν Βουλευτὴν τῆς Ν.Δ. κ. Χρ. Ζῶν ἐδέχθη μετὰ τὸ γεῦμα εἰς ἔθιμο τυπικὴ ἐπίσκεψιν ὁ Σεβασμιώτατος (4-2-03).

–Παρέθηκε ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιστρεφόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπισήμων φιλοξενουμένων τῆς Θ' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν Πατριαρχικὸ Ἀντιπρόσωπον Σεβ. Μητροπολίτη Ἰκονίου κ. Θεόκλητον. Εἰς τὴν σύντομον προσλαλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπήντησαν μετὰ θερμῶν λόγων τὸσον ὁ ρηθεὶς Πατριαρχικὸς Ἀντιπρόσωπος, ὅσον καὶ ὁ Μητροπολίτης Ρεθύμνης, ὁ τέως Ὑπουργὸς κ. Παπούλιας καὶ ὁ Δήμαρχος Ρεθύμνης κ. Ἀρχοντάκης (5-2-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἰωάννου Parramatta, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπεσκέφθη τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἰατροῦ κ. Ἰω. Ψαρρομάτη (9-2-03).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἀρχιδιάκονον Σωφρόνιον ἐπεσκέφθη τὸν οἰκοφυλάκον μετὰ ἀπὸ ἐγγείρησιν π. Ἰω. Γρύλλη, Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ (10-2-03).

Ἐδέχθη τὴν κα Πέννην Κόντη, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν υἱὸν αὐτῆς Κωνσταντῖνον.

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον καὶ τὸν Καθηγητὴ κ. Καραλὴν παρεκάθησε εἰς τὸ ἐπίσημον ἐτήσιον γεῦμα τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου διὰ τὴν Θεολογικὴν μας Σχολήν, τὸ ὁποῖο καὶ ἐφέτος, ὅπως πάντοτε, ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ

ὁμογενειακὸ κέντρο ἐκδηλώσεων West Side. Στὸ γεῦμα παρέστη ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Εὐ. Δαμιανάκης καὶ ἡ σύζυγός του, κύριος ὁμιλητὴς δὲ ἦτο ὁ Ἐμπορικὸς Ἀκόλουθος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου τοῦ Σίδνεϋ κ. Στέφ. Βουδούρης καὶ τελετάρχης ἡ κα Κατερίνα Μαυρολέφτερου. Τὸν ὁμιλητὴ ἐπελόγησε καταλλήλως ὁ Σεβασμιώτατος ὑπογραμμίσας τὴν σπουδαιότητα τοῦ θέματος τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων Αὐστραλίας καὶ Ἑλλάδος. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας προέστη τῆς εἰθισμένης Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Δικαστικοῦ Ἑτους ἐν Ν.Ν.Ο., παρόντος τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Jim Spiegelman, τοῦ Attorney General ἐκπροσωποῦντος τὸν Premier κ. Bob Carr, Προέδρων διαφόρων ἄλλων Δικαστηρίων καὶ πλήθους Δικαστικῶν καὶ Νομικῶν, ἡμετέρων καὶ ξένων. Κατὰ τὴν γνωστὴν τάξιν, εἰς τὴν ἐπακολουθήσασα δεξίωσιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὴν παρακείμενὴν αἴθουσαν τελετῶν, ὠμίλησε ὁ Ἀρχιδικαστὴς ἐπικροτήσας θερμῶς ὅσα περὶ τρομοκρατίας καὶ ἀντιμετωπιεσῶς τῆς εἶχεν εἶπει εἰς τὸν Ναὸν ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ δὲ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Μιχ. Διαμαντῆς εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχιδικαστὴ καὶ τοὺς προσελθόντας. Χρῆν τελετάρχου ἐξετέλεσεν ὡς συνήθως ὁ Δικηγόρος καὶ ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Δρ κ. Νικ. Παπαναστασίου (11-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Bernard Quinell συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ κ. Βρ. Καραλὴν (12-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ νῦν Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας Ἀγ. Ἰωάννου Cairns κ. Γεώργιον Ταῖφαλο, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνημέρωσεν ὑπευθύνως περὶ τοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς Ἑνορίας ταύτης.

–Πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, παρέθηκε δείπνον εἰς τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ διὰ θερμῶν λόγων ἀνεφέρθη εἰς τὴν λαμπρὰν συνεργασίαν ἡμετέρων καὶ ξένων συναδέλφων εἰς τὸ ἐν προκειμένῳ ἱερόν ἔργον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐτόνισεν, ἀποτελεῖ τὴν πλέον οὐσιαστικὴν καὶ εἰλικρινῆ μορφήν συνεργασίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διηρημένων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Δογμάτων (13-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν Ἐφημερεύοντα εἰς Ἱ. Ναὸν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah π. Ἀναστάσιον Μποζίκη καὶ εἶχε μετ' αὐτοῦ ἐκτενὴ συνομιλίαν ἐπὶ τῶν γενικωτέρων θεμάτων τῆς ἐν λόγω Ἑνορίας-Κοινότητος (14-2-03).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἀρχιδιάκονόν του Σωφρόνιον παρεκάθησε εἰς τὸ Δείπνον πού παρέθεσε ἡ οἰκογένεια Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας Βαμβακάρη εἰς τὴν οἰκίαν τῶν μετὰ ὀργανωτικὴν εὐθύνην τῆς Φιλοπτώχου Ἀγ. Γεωργίου Rose Bay πρὸς συλλογὴν χρημάτων ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγω Ναοῦ. Μέρος τῶν εἰσπράξεων διετέθη ὑπὲρ τοῦ ὀργανισμοῦ ΕΣΤΙΑ διὰ παιδιὰ μετὰ εἰδικὰς ἀνάγκας. Εἰς τὸ ἐν λόγω Δείπνον τὸν Σεβασμιώτατον ἐπλαίσωσαν μέλη τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος π. Μιλτ. Χρυσουαγῆς, καθὼς καὶ ὁ Ἐφημέριος π. Στ. Καρβελᾶς μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Π. Κόνφου, καθὼς καὶ τὸ ζεῦγος τοῦ Γενικοῦ Προξένου κ. Εὐαγγέλου καὶ Γλυκερίας Δαμιανάκη (15-2-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Σοφίας καὶ τῶν Ὑγατέρων αὐτῆς, συλλειτουργῶν ἔχων καὶ τὸν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀφιχθέντα Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνὸν ὡς καὶ τὸν Ἐφημέριον τοῦ Ναοῦ π. Παν. Μπασκουτά, περὶ τὸ τέλος δὲ τῆς Ἀκολουθίας ἀπένειμε Ποιμαντορικὰς Εὐαρεσκείας εἰς τὴν οἰκογένειαν Χρ. Τζανετιδῆ, καθὼς καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν Νικ. Μαλτέζου διὰ τὰς πολυετείς καὶ εὐόρκους ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὴν ἐν λόγω Ἑνορίαν, μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι προσεχῶς θὰ βραβευθῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἄλλοι φιλοτίμως ἐργαζόμενοι ἀπὸ μακροῦ εἰς τὴν ἐν λόγω Ἑνορίαν. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τῶν συλλειτουργῶν του, τοῦ Προ-

έδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Παν. Θεοφίλου, τοῦ κ. Ἄγ. Πασσαρῆ καὶ ἄλλων, εἰς τὸ Β.Β.Ο. πού παρέθηκε ἡ οἰκογένεια Μαλτέζου πρὸς συλλογὴ χρημάτων ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ναοῦ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Φιλ. Καριατλή, (Υψηλοῦ του εἰς τὴν Συστηματικὴ Θεολογία ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἄπ. Ἀνδρέου) μετὰ τῆς Δίδος Καλλιόπης Κούτζα, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος εὐλογήσαντος προηγουμένως τοὺς ἄρραβῶνας. Ἀμφότεροι οἱ Ἀρχιερεῖς ὡς καὶ συνεργάτες εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα, συγγενεῖς καὶ φίλοι, παρεκάθησαν εἰς τὸ γαμήλιον Δείπνον (16-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἀφιχθέντα εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ δὴ τῶν ἐνταῦθα Κυθηρίων καὶ λοιπῶν φίλων του, Μητροπολίτην Κυθῆρων κ. Κύριλλον μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου του π. Παναγιώτην Μεγαλοοικονόμου, συνοδευομένους ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος Κυθηρίων κ. Βρεττόν Κυπριώτην (Ὁδοντίατρον) καὶ τοὺς ἐπιχειρηματίας κ. Γεώργιον Χατζηπλή καὶ Παναγιώτην Μάγειρον. Τὸν φιλοξενούμενο Μητροπολίτη καὶ τοὺς συνοδοὺς αὐτοῦ ἐδεξάθη εἰς ἐπίσημο γεῦμα εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα, κατηρτήθη δὲ ἀπὸ κοινοῦ πρόγραμμα τῶν ἐπισήμων ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ φιλοξενούμενου Ἱεράρχου, πρὸς καλυτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ χρόνου τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του (17-2-03).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἰδ. Γραμματέα του κ. Δημ. Κυπριώτη, ἔλαβε μέρος ἐπ’ ὀλίγον εἰς τὴν κρουαζιέρα πού ὠργάνωσε ὁ ὁμογενὴς Ἐπιχειρηματίας κ. Π. Μάγειρος πρὸς τιμὴν τοῦ φιλοξενούμενου Μητροπολίτη Κυθῆρων κ. Κυρίλλου. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ κρουαζιέρα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Σύνδνεῦ παρευρέθη καὶ ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Εὐ. Δαμιανάκης μετὰ τῆς συζύγου του, καθὼς καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς, Κυθηριοὶ καὶ μὴ (19-2-03).

–Ἐδέχθη ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἑβραϊκῆς παροικίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίᾳ τοῦ Ἀρχιεραβίνου Raymond Apple, οἱ ὅποιοι καὶ συνεζήτησαν σὲ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα σχόλια πού ἔγιναν ἀπὸ ἀνεύθυνα δημοσιεύματα εἰς τὸν Τύπο εἰς βάρος τοῦ ἐπισήμου Χριστουγεννιάτικου μηνύματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπ’ εὐκαιρίᾳ ἐπαναβεβαιώθηκε καὶ ἀπὸ τῆς δύο πλευρῆς, ὅτι ἡ ἱερά παράδοσις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πού ἐνώνει τῆς δύο θρησκείας θὰ πρέπει νὰ καλλιεργεῖται πάντοτε ὡς ἡ χρυσὴ γέφυρα μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων (20-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ Πέρθης φίλο ὁμογενῆ κ. Ἡλία Μπατάλη καὶ ἐκράτησε αὐτὸν εἰς τὴν κοινὴν τράπεζα.

–Ἐδέχθη τὸν κ. Ματθαῖο Λεπούρη συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν π. Ἰω. Καπέτα, ὁ ὅποιος καὶ συμμετεῖχε προθύμως δι’ ἀναλόγου οἰκονομικῆς προσφορᾶς εἰς πρόγραμμα ἰδιαίτερος σπουδαίου φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

–Ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τὸν Δικηγόρον Trevor Cork ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπῆ, τὴν ὁποία ὥρισε ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημιουργηθέντος ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον προβλήματος εἰς τὴν Ἑνορία-Κοινότητα Kogarah καὶ ἐνημερώθηκε ὡς πρὸς τὴν πρώτη φάση τῆς ἐρεύνης.

Παρέθηκε δείπνον εἰς τὸ ὁμογενειακὸ ἐστιατόριον «Φανάρι» πρὸς τὰ μέλη τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Κεντρ. Γραφείων (21-2-03).

–Ἐπεσεκέφθη μετὰ τοῦ φιλοξενούμενου Μητροπολίτου Κυθῆρων κ.κ. Κυρίλλου καὶ τῆς ἀκολουθίας του τὴν Ἱ. Μονὴ Παναγίας Παντανάσσης καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμ. Στεφάνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀδελφῶν, φιλοξενηθέντες καταλλήλως εἰς τὸ ὅλο συγκρότημα. Ἐπίσης ἐπεσεκέφθησαν τὰς ἐν ἐξελίξει ἐργασίας τῆς πρώτης πτέρυγος τῆς γυναικείας Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, γινόμενοι καὶ ἐκεῖ δεκτοὶ μετὰ τὴν συνήθη μοναστικὴ φιλοξενία (22-2-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ναὸν Ἄγ. Πάντων Belmore, ὅπου ἐκκλησιάσθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἱεροκρηύκων καὶ Κατηχητῶν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίᾳ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Μιχ. Ἀντωνιάδη, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου κατηχητικοῦ ἔτους.

Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὴν Βάπτισιν τοῦ πρώτου τέκνου καὶ Προδρου τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας-Κοινότητος, παρεκάθησε μετὰ τῶν Συλλειτουργῶν, τῶν συγγενῶν καὶ φίλων εἰς τὸ ἑόρτιο γεῦμα.

–Παρεκάθησε μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Κυθῆρων καὶ ἄλλων ἐπισήμων εἰς τὸ ἐπίσημο ἐτήσιο Δείπνον τοῦ Ἰδρύματος ΕΣΤΙΑ καὶ ὠμίλησε καταλλήλως, ἐξάρας, διὰ μίαν ἀκόμη φορᾶν, τὴν ἱερότητα καὶ μοναδικότητα τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ ὅποιον μετὰ ἀξιοθαύμαστον αὐταπάρνηση ἐργάζονται ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας Ἄγ. Ἀνδρέου Gladesville καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ Ταμίου αὐτῆς κ. Β. Γαλανοῦ. Θερμοὺς συχαρητηρίους λόγους ἀπηύθυνε ἐπ’ εὐκαιρίᾳ καὶ ὁ φιλοξενούμενος Μητροπολίτης Κυθῆρων κ. Κύριλλος. Ὁμίλησαν ἐπίσης μετὰ θερμότητων λόγων τὸσον ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Εὐ. Δαμιανάκης ὅσον καὶ ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν Premier κ. Bob Carr Ὑπουργὸς Παιδείας κ. John Watkins καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πολιτικῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. John Brogden (23-2-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Παν. Θεοφίλου, τῶν Διευθυντῶν καὶ μελῶν τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἄγ. Εὐφημίας, γιὰ συζήτησιν γενικωτέρας σημασίας θεμάτων μετὰ τὴν συνεργασία καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Βρ. Καραλή, Διευθυντοῦ τῶν Νέων Ἑλληνικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σύνδνεῦ (24-2-03).

–Ἐδέχθη τὴν Φιλολόγο κα Ἄννα Λιγνοῦ, ἐκ τοῦ διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἄγ. Εὐφημίας (25-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν π. Χρ. Βέργο, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Liverpool (26-2-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζακύνθου Αἰδεσιμ. π. Παύλου Μποζικῆ συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ἐνταῦθα ἀδελφόν αὐτοῦ π. Νικόλαο, ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ πρώτου εἰς τὴν Γενέτειρα.

Βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ ἐτέλεσε τὴν Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους συμπροσευχηθεὶς ἐν τῷ Ναϊδρίῳ Ἄγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μετὰ τῶν διδασκόντων καὶ τῶν φοιτητῶν ἐν τῇ Σχολῇ, ἐν τέλει δὲ προσέφερε, κατὰ τὴν ἐπικρατήσαντα τάξιν, εἰς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν 8 νέων φοιτητῶν τὴν κριτικὴν ἔκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης, δωρεὰ πάντοτε τῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας, παρόντος διὰ πρώτην φορᾶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Mark Fleming, τὸν ὅποιον καὶ εὐχαρίστησε δημοσίᾳ θερμῶς. Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησε τὸ καθιερωμένο κοινὸ γεῦμα (27-2-03).

–Παρέστη μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀπολλωνιάδος καὶ ἄλλων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συνεργατῶν, εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθῆρων κ. Κυρίλλου εἰς τὴν αἴθουσα Ἄγ. Σπυριδῶνος μετὰ θέμα: «*Ταπεινώσις καὶ μετάνοια*». Τὸν ὀμιλητὴ παρουσίασε καταλλήλως ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἐπελόγησεν ἐπίσης εὐχαριστήσας ἐκ μέρους ὄλων διὰ τὸν θαυμάσιον τρόπον μετὰ τὸν ὅποιον ὁ ὀμιλητὴς ἀνέπτυξε εἰς τὸ πυκνὸ ἀκροατήριον τὸ τὸσον ἐπίκαιρον διὰ τὴν περίοδον αὐτὴν θέμα (28-2-03).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἄγ. Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Liverpool.

Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἰκονίου κ. Θεόληπτον παρέστη εἰς Δεξίωσιν τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἰμβριῶν τοῦ Σύνδνεῦ, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰκονίου καὶ ὠμίλησε καταλλήλως (2-2-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοππάχου (3-2-03).

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (4-2-03).

–Προέπεμψε εις τό ἀεροδρόμιο, ἐπιστρέφοντας εις Κωνσταντινούπολιν καί Ἑλλάδα, τούς Σεβ. Μητροπολίτας Ἰκονίου κ. Θεόληπτον καί Ρεθύμνης κ. Ἄνθιμον, τόν Ἀρχιμ. κ. Καλλίνικο Μαρούλη, τόν Πρέσβυ ἐ.τ. κ. Γεώργιον Παπούλια, τόν Καθηγητή κ. Θεόδ. Παναγόπουλο καί τόν Δήμαρχο Ρεθύμνου κ. Δημ. Ἀρχοντάκη μετά τῆς συζύγου του, οἱ ὅποιοι παρέστησαν εις τὰς ἐργασίας τῆς Θ' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως (5-2-03).

–Ἐπεσκέφθη εις νοσοκομεῖον τοῦ North Sydney τόν ἀσθενούντα Καθηγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Στέφανον τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης (6-2-03).

–Ἐδέχθη τήν κα Κούλα Γιαννακίδου καί τόν κ. Παῦλο Κανονίδη, μέλη τοῦ Ὁργανισμοῦ «Ἑλληνιάδα», συνοδευομένους ἀπό τόν Γεν. Πρόξενο Σύνδνεϋ κ. Εὐάγγελο Δαμιανάκη (7-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱερόν Ναόν Τιμίου Σταυροῦ Wollongong (9-2-03).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εις τό ἐτήσιον γεῦμα, τό ὁποῖον ὀργανώνει τό Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Παρέστη εις τήν Δοξολογίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί εις τήν ἐν συνεχείᾳ δεξιῶν ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Δικαστικοῦ ἔτους (11-2-03).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εις Δείπνον τό ὁποῖον παρέθεσεν, ὡς Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πρὸς τιμὴν τῶν Καθηγητῶν καί τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς (13-3-03).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Ἰωάννου Cairns π. Κωνσταντῖνο Τσάκαλο μετά τῆς Πρεσβυτέρας του (14-2-03).

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, ὑπεδέχθη εις τό ἀεροδρόμιον μέ πληθὸς Ὀμογενῶν καταγομένων ἐκ Κυθέρων, τόν Σεβ. Μητροπολίτην Κυθέρων κ. Κύριλλον (15-2-03).

–Παρέστη, συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, εις τήν Θ. Λειτουργίαν τήν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθέρων κ. Κύριλλος εις τόν Ἱ. Ναόν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Κογαράη. Εἰς τό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Θεοφιλέστατος καλωσῶρισε ἐπισήμως τόν Σεβ. Κυθέρων ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου, εὐχρηθεὶς τὰ δέοντα, κατὰ τήν ἐνταῦθα παραμονήν του, ὁ δὲ Ἅγιος Κυθέρων ἀπήντησε καταλλήλως, ἐξάρας τήν προσωπικότητα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ καί τό ἔργον τό ὁποῖον συντελεῖται εις τήν Ἐκκλησία τῆς Αὐστραλίας (16-2-03).

–Παρεκάθησεν εις τό ἐπίσημον γεῦμα τό ὁποῖον παρέθεσε ὁ Σεβασμιώτατος εις τόν ἐπισκέπτην Μητροπολίτην Κυθέρων κ. Κύριλλον.

Προῆδρευσε συνεδριάσεως τῶν διδασκάλων τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων τῆς Ν.Ν.Ο., οἱ ὅποιοι διδάσκουν Ὀρθοκευτικά εις τὰ Δημόσια Σχολεῖα (17-2-03).

–Ἐδέχθη τήν Συντονίστρια Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου κα Μαρία Ἀγαθαγγελίδου.

Παρέστη εις τήν Συνεδρίασιν τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Ν.Ο. καί συνεζήτησαν τὰ τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἐπετείου (18-2-03).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Μεμβούρνης κ. Δ. Τσαχουρίδην (19-2-03).

–Εἶχε συνεργασία μέ τούς ἱερεῖς οἱ ὅποιοι τελοῦν τήν Θ. Λειτουργίαν εις τήν Ἀγγλικήν γλῶσσα καί ἐπίσης διακονοῦν εις τὰ διάφορα Πανεπιστήμια τίς ὁμάδες τῶν Ὀρθοδόξων Φοιτητῶν.

Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εις ἐπίσημον Δείπνον εις τήν Προξενικὴν Κατοικίαν τό ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Γεν. Πρόξενος Σύνδνεϋ κ. Εὐάγ. Δαμιανάκης καί ἡ σύζυγός του πρὸς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Κυθέρων (20-2-03).

–Εἶχε συνεργασία μέ τό ἐκτελεστικὸ Συμβούλιον τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Ν.Ο., πρὸς κατάρτησιν τοῦ προγράμματος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς.

Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εις Δείπνον, τό ὁποῖον παρέθεσεν πρὸς τιμὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς (21-2-03).

–Παρέστη εις ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου Κυθέρων κ. Κυρίλλου, εις τούς χώρους τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ἐπιστημόνων, παρουσιάσας αὐτόν καταλλήλως (22-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱ. Ναόν Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ North Sydney (23-2-03).

–Παρέστη εις τήν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Γηροκομείων τῆς Βασιλειάδος (24-2-03).

–Ἐδέχθη τήν Καθηγούμενη τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μοναχὴ Φιλοθέη.

Ἐκ μέρους τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καλωσῶρισε εις τούς χώρους τῆς τῶν πρωτοετῆς Φοιτητῆς, τούς ὁποῖους καί ἐνημέρωσε ἐν συντομίᾳ διὰ τὰ προγράμματα, τούς στόχους καί σκοπούς τῆς Σχολῆς (25-2-03).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως καί εἶχε συνεργασία μετ' αὐτῶν τούς Αἰδ. π. Γεώργιον Βασιλειάδη καί κ. Ἀγαπητόν Πασσαρῆ.

Παρέστη εις τήν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν μετὰ τῶν Καθηγητῶν καί Φοιτητῶν σέ κοινὴ τράπεζα (27-2-03).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρηκολούθησε τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Ἁγίου Κυθέρων καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εις Δείπνον τό ὁποῖον παρέθεσεν ἡ φιλοξενούσα Ἑνορία-Κοινότης Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford (28-2-03).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δέρβης** **κ. Ἰεζεκιήλ**

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο ὁ Θεοφιλέστατος:

–Συνοδεύων τούς κατὰ τήν 9ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν παραστάντας ἐπισήμους μας ἐξ Ἑλλάδος, ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Γοργοῦπηκόου καί ἐν συνεχείᾳ τό ἐν Fawkner Γηροκομεῖον τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς, καθὼς καί τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston.

Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. ναν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg, κατὰ τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης κ. Ἄνθιμος καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εις Δείπνον (1-2-03).

–Συνειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης κ. Ἀνθίμου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ εις τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ παρέστη εις τό πανηγύρι εις τό Bridges Reserve, τό ὁποῖον ὀργανώνει κάθε χρόνο ἡ Νεολαία τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας, μετὰ τῶν ἐπισήμων.

Παρεκάθησεν εις Δείπνον μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν λοιπῶν ἐπισκεπτῶν, εις τήν οἰκίαν τοῦ ζεύγους Ἀνδρέου καί Στυλιανῆς Γεωργίου (2-2-03).

–Εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου παρέστη εις τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Δικαστικοῦ ἔτους, κατὰ τήν ὁποίαν ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Στυλιανός.

Παρεκάθησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν ἐπισκεπτῶν εις γεῦμα εις τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς, παρατεθέν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου.

Παρέστη μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Ἀριανζοῦ εις τήν ἐκδήλωσιν τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ τῆς Βικτωρίας εις τό Supreme Court (3-2-03).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Τσιγκοῦνη καί τοῦ αἰδεοσ. π. Χρήστου Δημολιάνη μετέβησαν εις τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale καί εις τήν αἴθουσαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐτέλεσεν τόν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν συγκεντρώσεων τῶν ἡλικιωμένων, παρουσία 180 καί πλεον ἁτόμων. Παρῶν εις τήν ἐν λόγῳ συνάθροισιν ἦτο καί ὁ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς κ. Paul Donova καθὼς καί ἄλλοι ἐπίσημοι καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησαν ἅπαντες εις γεῦμα, παρατεθέν ὑπὸ τῆς Ἑνορίας.

Ἐδέχθη τόν Ἱερομόναχον Πρόδρομον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Brinceni Ρουμανίας (4-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου (9-2-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί ἐν συνεχείᾳ εἰς συνεδρίασιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων διά τόν ἑορτασμόν τῆς 25ης Μαρτίου (10-2-03).

–Ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί διεβίβασε πρὸς τοὺς διδασκάλους καί τοὺς μαθητάς τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Κεν. Φιλοπτώχου (11-2-03).

–Ἐδέχθη τόν Μοναχόν Παλλάδιον ἐκ τῆς Σκήτης τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Ἁγίου Ὁρους (13-2-03).

–Ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ Σαββατιανοῦ Σχολείου τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου (15-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγ. Νικολάου Yarraville.

Εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner, εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ Χαραλάμπους Μακρῆ μετὰ τῆς Ὁλγας Βανδώρου, θυγατρὸς τοῦ αἰδ. π. Σπυριδῶνος Βανδώρου καί διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου (16-2-03).

Παρουσία τοῦ κ. Κ. Κόντη ἐδέχθη τόν κ. Michael Danby Κοινοπολιτειακὸν Βουλευτὴν τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος τῆς περιοχῆς Mebourne Ports καί συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ θέματα ἀφορῶντα τὴν Ἱ. ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴν καί ἐν συνεχείᾳ τόν κ. Henry Corcoran, Διευθυντὴν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου διὰ θέματα ἀφορῶντα τὸ ἐν λόγῳ Κολλέγιον (17-2-03).

–Ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Στ. Τσιόλαν καί Χρήστον Κωνσταντινίδην, καθηγητάς τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικῶς τόν νεοδιορισθέντα Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς Κύπρου κ. Χριστόδουλον Ἰωαννίδην.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, προστάτιδος τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου καί εὐλόγησεν Ἀρτοκλασίαν (18-2-03).

–Ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων εἰς τό Σαββατιάτικον Σχολεῖον τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner (22-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans καί ἐν συνεχείᾳ παρέστη εἰς τό ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας ὀργανωθέν πανηγύρι τοῦ μελιοῦ εἰς τό Ἑνοριακὸν Κέντρον.

Παρέστη εἰς τό ἐπίσημον Δείπνον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick κατὰ τὸ ὅποῖον ὠμίλησεν ἡ ἐπόπτρια Ἐκπαιδύσεως κα Εὐσ. Δημοπούλου.

Ἐκ τοῦ Δείπνου καί ἐκ προσωπικῶν δωρεῶν, συνελλέγη τό ποσὸν τῶν \$26,200, πρὸς ἐνίσχυσιν σπουδαιοτάτου φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ (23-2-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σχολικῆς Ἑορτῆς διὰ τὴν 25ην Μαρτίου καί ἐν συνεχείᾳ, παρουσία τοῦ κ. Κ. Κόντη, ἐδέχθη τὸν ἱερέα καί τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνορίας Παναγίας Σουμελά Keilor καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρον (26-2-03).

–Εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, παρουσία τοῦ κ. Κ. Κόντη, ὁ Θεοφιλέστατος ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Henry Corcoran, Διευθυντὴν, Vince Perri, Στέλιον Τσιόλαν, Χρήστον Κωνσταντινίδην καί διδα Ἰωάννα Λαζαρή, καθηγητάς καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Κολλεγίου, καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Προέστη ἱερατικῆς συνάξεως τοῦ Α' τομέως εἰς τό Ἑνοριακὸν Κέντρον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville, ἔνθα καί παρεκάθησεν μεθ' ὄλων τῶν κληρικῶν εἰς γεῦμα (27-2-03).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου

Ἀριανζοῦ κ. Ἰωσήφ

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν τοῦ πανηγυριζόντος Ἱ. Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Κόμπουργκ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης κ. Ἀνθίμου (1-2-03).

–Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ, τοῦ ἁγίου Ρεθύμνης καί τοῦ ἁγίου Δέρβης στὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ (2-2-03).

–Παρέστη στὴν τελετὴ ἐνάρξεως τοῦ νέου Δικαστικοῦ ἔτους στὸν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπικὸν Ναὸ τοῦ Ἁγ. Εὐσταθίου, Σάουθ Μέμπουργκ, χοροστατοῦντος καί ὁμίλησαντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου.

Παρέστη στὴν δεξίωση τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Τζῶν Φίλιππς, πού δόθηκε στὴν ἐπίσημη αἴθουσα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Βικτωρίας, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου Δικαστικοῦ ἔτους (3-2-03).

–Παρεκάθησε σὲ δείπνον τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου (6-2-03).

–Προήδρευσε συσκέψεως τῶν Κηδεμόνων τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος Ἁγ. Ἀντωνίου Σάνσαϊν (7-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε στὸν ἑορτάσαντα Ἱ. Ναὸ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Κόμπουργκ

Προέστη τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καί ἐκήρυξε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους Τέμπλεστόου (9-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Χαραλάμπους Τέμπλεστόου (10-2-03).

–Παρέστη στὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς «Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ» πού ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Δέρβης. Μίλησε στοὺς μαθητάς καί τοὺς μετέφερε τὴν εὐλογία καί τὶς εὐχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ.

Εὐλόγησε δείπνον τῆς Ἑνορίας Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Κόμπουργκ, πού παρατέθηκε ὡς ἔκφραση εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἔθελοντές καί τὰ στελέχη τῆς Ἑνορίας γιὰ τοὺς κόπους τοὺς νὰ διοργανώσουν τὸ πρόσφατον πανηγύρι τῆς Ἑνορίας (11-2-03).

Ἐπανήρχισε τὰ ἐβδομαδιαῖα ἑσπερινὰ τοῦ κηρύγματα στὸν Ἱερόν Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Νάναγόντινιγ (12-2-03).

Ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους τῶν σχολείων τῆς Ἑνορίας Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Κόμπουργκ καί μίλησε στοὺς μαθητῆς (14-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε στὸν ἑορτάσαντα Ἱερόν Ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους Τέμπλεστόου (16-2-03).

Προήδρευσε συσκέψεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ὄργανώσεως τῆς Σχολικῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου.

–Ἐκήρυξε στὸν Ἱερόν Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Νάναγόντινιγ (22-2-03).

–Ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους τῶν σχολείων τῆς Ἑνορίας Ἁγ. Βασιλείου, Μπράνσγουϊκ, καί μίλησε στοὺς μαθητῆς (22-2-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄξιόν Ἔστιν. Στὸ τέλος προέστη Δοξολογίας μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 90 χρόνων ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων καί ἐτέλεσε Τρισάγιο εἰς μνήμην τῶν πεσόντων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνου.

Τὸ ἀπόγευμα ἐτέλεσε Ἁγιασμόν στὸ Κρητικὸ Χωριὸν, στὸ Σάουθ Γουορτένα.

Τὸ βράδυ παρεκάθησε σὲ δείπνον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου στὴν αἴθουσα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Μπράνσγουϊκ, κατὰ τὸ ὅποιον μίλησε γιὰ τὴν Ἁγία Φιλοθέην τὴν Ἀθηναία, προστάτιδα τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου τῆς Β' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας, ἡ Σύμβουλος Ἐκπαιδύσεως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐφη Δημοπούλου, τὴν

ὅποια καὶ ἐπαρουσίασε (23-2-03).

– Ἐκήρυξε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Νάναγοντιγκ (26-2-03).

Δέχθηκε τὸν Καθηγητὴ Πανεπιστημίου κ. Νήλ Κάμερον καὶ τὴ σύζυγό του κ. Ἀννὲτ Κάμερον, συνοδευομένους ἀπὸ τὸ ζεῦγος κ. Κων. Παπαδοπούλου (27-2-03).

Ε΄ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

– Εὐλόγησε τὴν βασιλόπιττα τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν, ὁμιλήσας ἐπικαίρως (1-02-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Noarlunga.

– Εὐλόγησεν, εἰς τὸ Ἑνοριακόν-Κοινοτικόν Κέντρον Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς προσφερθέν τέϊον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Μαδαγασκάρῃ ἐργαζομένων Ἱεραποστολικῶν ὁμάδων (2-02-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Φιλοπτώχου τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

– Ἐδέχθη τὸν Αἰδεσ. π. Δημήτριον Μωραΐτην, Ἐφημέριον τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Renmark (3-02-03).

– Ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδωνος Unley, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει –διὰ τὸ νέον ἔτος– τοῦ ἔργου τῆς Φιλοπτώχου τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς, ὁμιλήσας ἐπικαίρως.

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας (4-02-03).

– Ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν, εἰς τὸ Ἑλληνορθόδοξον Κολλέγιον «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» Thebarton, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους, ὁμιλήσας ἐπικαίρως (6-2-03).

– Προήδρευσε τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως (7-2-03).

– Προέστη, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Γεωργίου Thebarton, τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου Σταυροπούλου, μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς «ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΣ» καὶ πρώην Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς (8-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Athelstone. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐτέλεσε, παρόντων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τῆς Ἑνορίας, τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους (9-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (10-2-03).

– Ἐδέχθη τὸν Δρ John van der Hoek, ἐπίκουρον καθηγητὴν μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀδελαΐδος καὶ μέλος τῆς χορωδίας τοῦ Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς «ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ» (11-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Σπυριδωνος Unley καὶ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν, προσφερθεῖσαν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ (16-2-03).

– Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, παρέστη εἰς δεῖπνον, παρατεθέν ὑπὸ τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς εἰς τὸ, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Νικολάου Διακομιχάλη, ἐπὶ τριακονταετίαν διακονήσαντος, ἀπὸ τὰς θέσεις τοῦ μέλους καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν Ἑνορίαν-Κοινοτικῆν (17-2-03).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Παντε-

λεήμονος Glenelg, κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, προστάτιδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου (18-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἱερὸν Ναὸν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας Φιλοθέης (19-2-03).

– Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. π. Ἰωάννου Ψάλιου, μετέβη εἰς Scots Church, ὅπου ἐγένετο δέησις ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου βουλευτικοῦ ἔτους.

– Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. π. Ἰωάννου Σέρτομπιτ, μετέβη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Καθολικῶν St Francis Xavier, ὅπου ἐγένετο δέησις διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν (20-2-03).

– Μετέβη εἰς τὰ Ἑλληνικά Σχολεῖα τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide καὶ ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

– Συμμετέσχεν εἰς τὴν τελετὴν ἐνάρξεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Πανηγυριοῦ» τῆς Ἑνορίας-Κοινοτικῆς Ἁγ. Σπυριδωνος Unley, παρηκολούθησε διαφόρους ἐκδηλώσεις του, ἐπεσκέφθη τὰ περίπτερα καὶ συνεχάρη τοὺς ἐθελοντὰς διὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖν προσφορὰν των (22-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury.

– Ἐτέλεσε, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Athelstone, τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τῆς Σεβαστῆς Σγούτα, ἐγγονῆς τοῦ Αἰδεσ. π. Δημητρίου Μωραΐτου (23-2-03).

– Ἐδέχθη τὸν ὑποψήφιον φοιτητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Δημήτριον Σάγκον, ὅστις ὑπέβαλε τὰ σέβη του καὶ ἐζήτησε τὴν εὐχὴν ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει του διὰ τὴν ἐγκατάστασίν του εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν σπουδῶν του (24-2-03).

– Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Θεοφιλέστατος συνεπλήρωσε διετίαν ἀπὸ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας του.

– Ὑπέδεχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν Ἁγιορείτην π. Δαμασκηνόν, ἀφιχθέντα ἐκ Πέρθης ἵνα διακονήσῃ τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως.

– Κατόπιν προσκλήσεως τῶν Εὐβοιωτῶν, μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου καὶ εὐλόγησε τὸ παρατεθέν δεῖπνον γνωριμίας του μετὰ τῶν συμπατριωτῶν του (25-2-03).

– Ἐδέχθη τὸν κ. Βασίλειον Ταλιαντζῆν, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνειργάσθη διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὰ ἱδρύματα τῆς «ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΣ» (26-2-03).

– Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Σερβικῆς Ἑνορίας Αἰδεσ. π. Μίλοραντ Γιόβσιτς, ἐπεσκέφθη τὴν νεοϊδρυθεῖσαν Σερβικὴν Ἱεράν Μονὴν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Inglewood (27-2-03).

– Παρέστη εἰς τὴν νεκρωσίμου Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Σωτηρίας Καμπουρέλη, τελεσθεῖσαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Athelstone ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ κ. Ἰωσήφ (28-2-03).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπεύθ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Σελιδοποίηση: Οἰκονόμος π. Ἄγγελος Ἀλιφιέρakis

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511